

Tuhaf

– MFK · 28 Temmuz 2015

Canı taşıyor yorgun ayaklar,
Denge kuramayan başımız tuhaf.
Darbeyi yiyenler cıyak cıyaklar,
Gözde kurumayan yaşımız tuhaf.

Çiçekler vakitsiz erken açıyor,
Zamanı gelenin vakti geçiyor,
Mahsul diye zevat yok'u biçiyor,
Bunaltan yazımız, kışımız tuhaf.

İnsanlar arası ilişki resmi,
İyi görünmüyor insanlık resmi,
Her şeyin sebebi sanki stres mi?
Gerçekten içimiz, dışımız tuhaf.

Ortadan kalkınca tabii nimet,
Müdahale ile geldi hezimet,
Ruhsattan çıkıldı nerde azimet?
Doğal yiyemeyen dişimiz tuhaf.

Düşman dışarıda değilmiş meğer,
Esasında kalpler eğilmiş meğer,
İmtihanımız kız, oğlanmış meğer,
Bu yüzden açılan kaşımız tuhaf.

Uzun görünüyor yaşlanan hayat,
Hazin görünüyor yaşanan bayat,
Mahzun görünüyor dışlanan âyât,
Sonu bilinmeyen işimiz tuhaf.

Kazançlara haram bulaşmış gibi,
Yanlışlara çoğu alışmış gibi,
Şeytanlarla derse çalışmış gibi,
Selametten yana düşümüz tuhaf.

MFK